

PODCIĘTY (3) *part praet pass pf*

podcięty (2), **podcięt** (1).

o jasne.

sg m N (*praed*) podcięt (1), [podcięty]. ◊ n N podcięt(e) (2).

Sł stp s.v. *podciąć*, Cn *notuje*, Linde XVII – XVIII w.

1. *Ścięty, nacięty u dołu; succisus PolAnt, Mącz; deciduus Cn* (2) : Arbor succisa, Podcięte drzewo. Mącz 30b.

[*podcięty czym: [mrówki] Máiąc łożyfká fwoie pod dębem wyfokim/ gdy podcięty siekiérą/ przywáli ie w ziemi/ wnet nędzné vćiekáią VegKmita 8.*]

Przen (1) : CZłowiek národzony z niewiáfty ieft bárzo krotkich dni [...]. Wyráfta iáko kwiatek/ y bywa podcięt *BibRadz Iob 14/2*.

[*W porównaniu: Podciętym iáko šíano/ y wwiędło ferce moie ArtTanat I8.*]

2. *Trochę, nie do końca przecięty* (1) :

Wyrażenie: »trochę podcięty« (1): [*ludzie w Hesji*] przy iednym bárzo ízerokim y wyfokim drzewie [...] fwe zabobony íprawowali. Ná co fię oburzywízy Mąż święty zniektoremi wiernemi ono drzewo wycinął. Zbiegli fię pogánie y zabić go chćieli: ále gdy oglądáli íż dopiero trochę podcięte/ [...] vpámietáli fię *SkarŻyw 517*.

Synonimy: 1., 2. poderzniony, podrąbany, podsieczony.

Cf **PODCIĄĆ**

KW